

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 58 0 Rs 140776 18 Rev
Sarajevo, 13.11.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Radenka Blagojevića, kao predsjednika vijeća, Mirjane Dević i Mustafe Šabića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice G. K. iz M., koju zastupa punomoćnik suprugu M. K., protiv tužene FBiH, ministarstvo ..., radi poništenje rješenja i isplate, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 140776 15 Rsž od 05.06.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.11.2018. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 140776 13 Rs od 09.11.2015. godine odlučeno je:

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se poništi rješenje odbora ... br. ... i prvostepeno rješenje ministarstva ..., br. ... od ... godine

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se naloži ministarstvu ..., da upražnjeno radno mjesto popuni u skladu sa čl. 35. Zakona o državnoj službi internim oglašavanjem.

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da joj tuženi isplati, na ime razlike plaća, izmakle zarade zbog kršenja prava na napredovanje u skladu sa zakonom, a prema stručnosti i sposobnosti državnog službenika iznos od 1.300,00 KM.

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži od tuženog da joj isplati, na ime pretrpljene duševne boli zbog osjećaja obespravljivanja od strane organa vlasti, iznos od 3.699,00 KM.

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kojim od tuženog traži da se ispriča državnoj službenici G. K. zbog toga što je povrijedilo njeno pravo na pravedan tretman u kadrovskoj politici iz čl. 18. Zakona o državnoj službi F BiH, pravo na jednak pristup javnim službama iz čl. 2. Ustava F BiH i pravo na pristup javnim službama pod općim uvjetima jednakosti iz čl. 25. stavak c) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim

pravima, time što joj je kod popunjavanja radnog mjesta „stručni savjetnik za jačanje tehničkih kapaciteta“ bez provođenja internog natječaja, uskraćena mogućnost da sudjeluje u internom natječaju za popunjavanje tog radnog mjesta, koju bi mogućnost imala da je ovo ministarstvo ... kod popunjavanja navedenog radnog mjesta pravilno primijenilo odredbe Zakona o državnoj službi F BiH, posebno čl. 35. tog zakona, da se naloži tuženoj stranci da na oglasnoj tabli ministarstva ..., istakne naprijed navedenu ispriku, te da osigura da se ta isprika ne uklanja i ostane vidljiva najmanje 90 dana s oglasne ploče.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 140776 15 Rsž od 05.06.2018. godine žalba tužiteljice je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužiteljica i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da ovaj sud usvoji reviziju i pobijanu presudu preinači tako da u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev, ili da ukine pobijanu presudu i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U podnesenom odgovoru na reviziju tuženi je osporio revizijske prigovore i predložio je da se revizija odbije.

Ispitujući drugostepenu presudu u granicama razloga iz revizije i po službenoj dužnosti u smislu odredbe iz člana 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05 i 19/06 – dalje: ZPP), koji se u konkretnom postupku primjenjuje na osnovu odredbe člana 106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Neosnovan je prigovor revidenta da je drugostepeni sud učinio povredu odredaba parničnog postupka čl. 209. ZPP, u vezi sa članom 221. ZPP.

Rješavajući o žalbi tužiteljice drugostepeni sud je u smislu člana 221. ZPP ispitao prvostepenu presudu i ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja sa aspekta predmeta spora (čl. 231. tog zakona). Pri tome je izveo valjan zaključak da dokazi izvedeni pred prvostepenim sudom su ocijenjeni u skladu sa članom 8. ZPP, a u obrazloženju pobijane presude su dati valjani razlozi koji ne protivrječe sadržajima zapisnika, niti stanju u spisu, pa nije osnovan prigovor revidenta da je pred drugostepenim sudom ostvarena povreda odredaba parničnog postupka u smislu člana 209. ZPP.

Suprotno prigovoru revidenta obrazloženje drugostepene presude po svom sadržaju odgovara zahtjevu koji je u tom pogledu postavljen odredbom člana 191. stav 4. ZPP, to ne stoji prigovor da je pobijana presuda zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 209. u vezi sa članom 191. stav 4. ZPP.

Nije osnovan ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepeni sudovi, za koja je vezan ovaj revizijski sud proizlazi; da je tužiteljica zaposlenica tuženog, da je Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji ministarstva ... od 25.04.2005. godine i izmjenama i dopunama istog od 18.04.2006. godine i 16.07.2007. godine tuženog, sistematizovano radno mjesto stručnog savjetnika za jačanje tehničkih kapaciteta ministarstva... i uvjeti za isto, da je utvrđeno da zaposlenik tuženog A. F. u potpunosti ispunjava sve utvrđene uvjete, da je Rješenjem o postavljenju državnog službenika putem internog premještaja br. ... od ... godine donesenim od strane ministra ministarstva ... državni službenik A. F. postavljen u ovom ministarstvu u Sektoru ... na radno mjesto stručnog savjetnika za jačanje tehničkih kapaciteta ministarstva ..., da je tužiteljica na navedeno rješenje izjavila žalbu odboru ..., da je žalba tužiteljice odbačena rješenjem br. ... od ... godine.

U iznesenoj činjeničnoj i pravnoj situaciji nižestepeni sudovi su u cijelosti odbili tužbeni zahtjev zaključivši da je rukovoditelj organa državne službe koristeći svoje zakonsko ovlaštenje iz člana 22. Zakona o državnoj službi u F BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05 i 8/06) pravilnom primjenom materijalnog prava, odredbe člana 22a. istog Zakona, bez internog natječaja premjestio državnog službenika A. F. na radno mjesto stručnog savjetnika za jačanje tehničkih kapaciteta ministarstva ..., budući da isti ispunjava uvjete za to radno mjesto, te da na taj način nije tužiteljici uskraćeno pravo da se natječe za to radno mjesto iz razloga jer nije ni postojala obaveza raspisivanja internog natječaja. Sudovi su odbili tužiteljicu i sa zahtjevom za isplatu izmakle zarade u smislu odredbe člana 189. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima našavši da odluke nisu nezakonite, kao i da tužiteljica nije dokazala da bi baš ona bila izabrana na radno mjesto savjetnika za jačanje tehničkih kapaciteta ministarstva ..., dok su tužiteljicu odbili sa preostalim dijelom za isplatu nematerijalne štete zbog duševnih bolova i objavljivanje presude na oglasnoj ploči tuženog (stav IV i stav V), budući da i sama tužiteljica ponašanje poslovodne strukture naziva subjektivnim doživljajem nepravde, kao i činjenice da je tužiteljica tokom postupka isticala da ne traži zaštitu od diskriminacije, te da bi objava presude u medijima bila moguća samo ako se utvrdi povreda prava na jednako postupanje, a što se tokom postupka nije utvrdilo.

Izloženo stanovište nižestepeni sudovi i ovaj sud prihvata kao pravno utemeljeno.

Suprotno prigovoru revidenta, po ocjeni i ovog revizijskog suda, nižestepeni sudovi su pravilnom primjenom materijalnog prava, odredbi Zakona o državnoj službi u F BiH, donijeli odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva.

Naime, popuna upražnjenog radnog mjesta državnog službenika u organu državne službe vrši se na način propisan članom 22a. do člana 24. i članu 35. Zakona o državnoj službi za koji se odluči rukovodilac organa državne službe (čl. 22. Zakona). Iz navedenog može se zaključiti da je rukovodiocu organa državne službe dato ovlaštenje da odluči na koji će način popuniti upražnjeno radno mjesto državnog službenika da li internim premještajem, sporazumnim preuzimanjem iz drugog organa, popunom sa liste prekobrojnih ili javnim oglašavanjem.

U konkretnom slučaju Pravilnikom u unutrašnjoj organizaciji ministarstva ... od 25.04.2005., 18.04.2006., 30.11.2006. i 16.07.2007. godine članom 9. u Sektoru ...

sistematizovano je radno mjesto stručni savjetnik za jačanje tehničkih kapaciteta m..., jedan izvršilac, sa uslovima VSS, ekonomski, strojarski, građevinski ili metaluški fakultet, najmanje 3 godine radnog staža, položen stručni ispit i poznavanje rada na računaru, pa je rukovodilac organa koristeći se svojim ovlaštenjima iz člana 22. Zakona o državnoj službi u F BiH odlučio za interni premještaj državnog službenika A. F. na upražnjeno radno mjesto, budući da je isti u potpunosti ispunjavao uvjete za to radno mjesto (čl. 22a. Zakona). Kako je dakle tuženi postupio u skladu sa važećim zakonskim propisima, po ocjeni ovog suda, pravilan je zaključak nižestepeni sudova da odluke nisu nezakonite i da nije povrijeđeno pravo tužiteljice.

Pravilno su nižestepeni sudovi odbili tužbeni zahtjev da se naloži ministarstvu ... da upražnjeno radno mjesto popuni u skladu sa članom 35. Zakona o državnoj službi internim oglasom, zaključivši da sud nema punu jurisdikciju i ovlaštenje da nalaže rukovodiocu organa državne službe kako da postupi u primjeni čl. 22. Zakona o državnoj službi u F BiH, a niti može naložiti tuženom da primjeni član 35. umjesto člana 22a.

Po ocjeni ovog suda pravilan je zaključak nižestepeni sudova da nisu osnovani ni zahtjevi tužiteljice za naknadu izmakle koristi u vidu izgubljene zarade, naknade nematerijalne štete, kao i sa zahtjevom da se na oglasnoj ploči tuženog istakne isprika (st. III, st. IV I V izreke). Za navedeni pravni zaključak nižestepeni sudovi su kroz obrazloženje svojih odluka dali potpune i pravilne razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud pa ih nema potrebe ponavljati u ovoj revizijskoj odluci.

Bez osnova je pozivanje revidenta na član 18. stav 2. Zakona o državnoj službi u F BiH, budući da tokom postupka nije dokazala da je donošenjem Rješenja o internom premještaju povrijeđeno neko od prava iz stava 2. navedenog člana, tim prije kada se ima u vidu da je isto doneseno u skladu sa Zakonom o državnoj službi u F BiH, kao i aktima tuženog.

Ostali revizijski prigovori nisu od odlučnog značaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP), pa ih sud kao takve nije posebno ni obrazlagao.

Kako ne stoje revizijski razlozi, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je primjenom odredbe člana 248. ZPP reviziju tužiteljice valjalo odbiti.

Predsjednik vijeća
Radenko Blagojević, s.r.